

Изх. №: 30/07.11.2022 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОПИЕ ДО
ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Б.к. № 308 КV
Дата 08.11.22

СТАНОВИЩЕ

от

НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ СПЕДИТОРИ (НСБС),
ЕИК 831035200, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Шипченски
проход“ № 43, вх. Б, ет. 1, представлявано от Цветин Тодоров

Относно: Конституционно дело № 17/2022 г. по описа на Конституционния съд
на Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ / ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЛАВЕН ПРОКУРОР,
УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Във връзка с искане на Главния прокурор на Република България – негово писмо
№ 2446/2022 г., с настоящото, от името на „Национално сдружение на българските
спедитори“ изразяваме своето становище в подкрепа на основателността на искането за
обявяване за противоконституционна на правната норма на чл. 240а, ал. 7 от
Наказателния кодекс на Република България, в атакуваната част: „и когато не е
собственост на деца“.

Нормата е свързана с принудителното безвъзмездно отнемане на движими вещи,
собственост на лице, което не е участвало в престъплението и не е било страна в
наказателния процес и е задължителна за съда като засегнатият собственик не разполага
с правни средства за защита. Предоставянето на превозни/преносни средства за ползване,
наем, извършване на търговска дейност по транспортиране на товари и хора, послужване
– не съставлява забранена от закона дейност, но с тази норма в НК се „възлага“ тежест
за чужда вина, която засяга значително граждански права, на лица които няма нищо общо
с извършването на престъплението.

С решение на СЕС от 14.01.2021 г. по дело С393/2019 г. с предмет преюдициално
запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Апелативен съд Пловдив с акт от
16 май 2019 г. е било прието, че Член 4 от Рамково решение 2005/212 във връзка с член
47 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, че не следва да се
допуска национална правна уредба, която позволява в наказателно производство да
се конфискува имущество, принадлежащо на лице, различно от извършителя на
престъплението, без това лице да разполага с ефективни правни средства за защита.
Съгласно това решение на СЕС, с нормата на чл. 240а ал. 7 от НК се засяга добросъвестно
трето лице, което не е знаело и не е могло да знае, че имуществото му е използвано за
извършване на престъпление, поради което подобна конфискация представлява, по

отношение на преследваната цел, непропорционална и нетърпима намеса, която засяга самата същност на неговото право на собственост. Следователно нормата не зачита правото на собственост, гарантирано в член 17 от Хартата и не следва да се прилага, още повече, че както е прието в решението на СЕС, съгласно член 47 от Хартата всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд, а такива няма предвидени в нашия закон.

Считаме, че със създаването на тази законова разпоредба българският законодател е излязъл извън пределите, ясно очертани от Конституцията и е нарушил основни принципи на гражданското общество и правовата държава.

Съществуването на този текст в НК е в разрез с конституционно въведения и защитаван принцип на неприкосновеност на частната собственост и справедливостта. Изключението, въведено с въпросната законова разпоредба на НК и ограничаването на тези ценности и основни права и свободи на гражданите не е оправдано и не следва да се допуска.

С оглед на това, НСБС счита, че искането на Главния прокурор е основателно и обосновано и следва да се уважи, като императивната правна норма на чл. 240а, ал. 7 от НК, в частта: „и когато не е собственост на дееца“, следва да се прогласи за противоконституционна.

.....
(Цветин Тодоров)
председател на УС